

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 19 Ročník XIV 5. listopadu 2017

Drazí farníci!

Po nádherných svátcích všech svatých a všech věrných zemřelých se jako každý rok blíží konec církevního roku. Svatí se také chystali každým dnem na konec věcí pozemských a zápasili o věrnost víry a lásky. Hřbitovy nám připomněly pomíjivost všeho, co nevedlo k Bohu – všechny marnosti si snílci vzali do hrobu s sebou a nikomu jejich sny nechybí. Vše ušlechtilé totiž směřuje k naplnění v Bohu, ne ve světě, nečeká slávu od lidí, ale od Boha – slávu, která spočívá v participaci slávy Boží. Podmínkou je POKORA.

V posledních týdnech nás nečekaně opustilo několik blízkých. Jsme vždy překvapeni smrtelností, zaskočení nekompromisní realitou. Lidé nesmrtelného ducha, zasažení hříchem a smrtelností, nikdy nepochopí a nikdy se s tím nesmíří... Jedinou možností, jak se s tím vyrovnat, je promodlit se k jistotě, že nás Bůh miluje láskou věčnou a že čeká s otevřenou náručí toho, kdo po Jeho Lásce touží. Jen duchovní zralostí získáme nadhled.

Stává se mi stále častěji, že jsem vykolejen ne tím, čeho se mnozí bojí (smrt, bolest, nemoc, samota...), ale tím, že se i někteří věřící nechávají strhnout duchem urážlivosti, duchovní pýchy. Malichernosti zabalené do falešné ušlechtilosti, zásluh a do tvrdě po léta budované pomyslné společenské úrovně. Pokora je ctnost a ctnost se získává tvrdým výcvikem. Na internetu jsem viděl video – tvrdohlavý lev se snažil ulovit buvola, oba byli vysíláni bojem, od krve, lev byl silně poraněn, ztrácel sílu a umíral, přesto se stále snažil vybičovat k útoku, zatínal strašné drápy do buvolí tlamy, do hřbetu, ale současně z něj prchal život, byla to hrozná podívaná na pošetilého lva, který raději hrdě zemřel, než by uznal svoji porážku...

Hřbitov je zvláštní místo, kde se všechny lidské nedokonalosti stírají, a ticho povyšuje čas do věčnosti... Ano, Bůh je úžasný, nechá člověka natvrdo opustit vše, v co naivně doufal a na věčnosti ještě ke všemu požadovat dokonalou a svobodnou podřízenost Jeho majestátu, svatosti, spravedlnosti, milosrdenství a Láске... Úžasně!

Požehnaný čas apokalyptické příchuti, jenž směřuje k slavnosti Krista Pantokrata – Krále, přeje a žehná +!

Pater Petr

Ježíš Kristus říká:

Vaše srdce at' se nechvěje úzkostí!

Věřte ve mne! Já jsem vzkříšení a život.

Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít navěky.

Já jsem cesta, pravda a život!

(srv. Jan 11,25. 14,1.6)

Z dopisu svatého Aloise Gonzagy matce: Jsem ještě naživu v této krajině mrtvých...

Vyprošuji Vám v modlitbách milost a stálou útěchu Ducha svatého. Váš dopis mě zastihl ještě naživu v této krajině mrtvých. Ale teď už je třeba směřovat k nebi, abychom chválili věčného Boha v zemi živých. Doufal jsem, že v tuto chvíli už budu mít onu cestu za sebou. Jestliže podle slov svatého Pavla láska pláče s plačícími, raduje se s radujícími, pak se musíte, drahá máti, velice radovat, neboť Bůh mě z dobroty a milosti vůči Vám volá do pravé radosti a ubezpečuje mě, že ji nikdy neztratím.

Ovšem přiznávám se Vám, že když se v rozjímání pohroužím do Boží dobroty, má mysl, uchváčena tou velikostí, se přímo ztrácí v tomto moři bez břehů a beze dna. Nedovedu pochopit, že mě Bůh zve za tak krátkou a nepatrnou námahu k věčnému odpočinutí, že mě volá z nebe k nejvyššímu štěstí, jež jsem hledal tak liknavě, a slibuje mi odměnu za slzy, které jsem proléval tak skoupě.

Mějte to stále na mysli a dejte pozor, abyste nezranila tuto Boží dobrotu. To by se jistě stalo, kdybyste oplakávala jako mrtvého toho, který žije před Boží tváří a může Vám pomáhat ve Vašich záležitostech svou modlitbou mnohem víc než v tomto životě. Naše odloučení nebude trvat dlouho. Opět se shledáme v nebi, budeme spojeni s naším Spasitelem, budeme ho chválit ze všech sil, navěky zpívat o jeho milostech, a budeme požívat radostí, které nepominou. Když nám odnímá, co nám půjčil, dělá to jen proto, aby nás přeložil na jistější a bezpečnější místo a zahrnul nás dobry, po nichž toužíme.

Toto všechno jsem řekl jen proto, že jsem chtěl dát najevo své přání, abyste pokládali můj odchod za dobrodiní, které vás může potěšit, a abyste mě provázela svým mateřským požehnáním, když se plavím ke břehu, k němuž se upínají všechny mé naděje. Učinil jsem to s radostí zvláště proto, že mi už nijak jinak nelze lépe projevit lásku a úctu, kterou jsem Vám povinen jako syn matce.

(Acta Sanctorum, Iunii, 5, 878)

Svatý Alois Gonzaga

se narodil se 9. III. 1568 v severní Itálii. Jako prvorozený syn markýze byl nejprve pážetem na florentském dvoře a potom několik let ve Španělsku. Po návratu domů se zřekl dědičných práv ve prospěch svého mladšího bratra a vstoupil k jezuitům. Když vypukla v Římě epidemie skvrnitého tyfu, přihlásil se mezi prvními jako dobrovolník. Při ošetřování se ale nakazil a zemřel 21. 6. 1591 v Římě ve svých 23 letech. V roce 1726 byl prohlášen za svatého a za patrona studující mládeže.

Elejson? Při mši svaté se modlíme „Kyrie eleison“, co to znamená?

Slovo „elejson“ pochází z (biblické) řečtiny a je překládáno dnes již ne zcela výstižným českým „smiluj se“. Výraz „smilovat se“ se ale již v běžné češtině skoro nepoužívá. Termín spíše navozuje situace z románů, nebo historických filmů, kdy se vítěz nějakého souboje „smiluje“ a ušetří život nepříteli. Ale výraz „elejson“ je (i) o něčem jiném. Abychom mohli pochopit celou šíři tohoto zvolání a osobní přínos pro nás, je dobré krátce nahlédnout do biblických a lingvistických souvislostí.

„Eleos“ znamená nejen pocit a soucit, ale také aktivní pomoc. „Eleos“ je jedním ze tří výrazů, používaných pro slovo „milosrdenství“. Toto slovo nevjadřuje milosrdenství jen jako jakousi pocitovou náklonnost k člověku trpícímu nouzi, ale vždycky zároveň také jako skutek, reakci ochotné pomoci. „Eleos“ tedy nikdy není jenom jakési pouhé sladkobolné soucitné smýšlení s druhým člověkem, ale je to zároveň i aktivní vstup do jeho bídy. Tedy jakýsi „účinný soucit“.

Matouš ve svém evangeliu cituje dvakrát slova proroka Ozeáše: „Milosrdenství (eleos) chci, a ne obět“. Ježíšovi učedníci se tedy nesmějí schovávat za rituální a liturgické zákony a předpisy. Jejich chování má být určováno konkrétní milosrdnou láskou k lidem. A jsou-li milosrdní, dostane se jim milosrdenství. Tak jim to Pán slíbil ve svých blahoslaivenstvích.

„Ježíši, smiluj se (eleison) nade mnou!“ Každý křesťan se může ve své bídě obracet k Ježíšovi a spoléhat se na jeho slitování („účinný soucit“) jako například slepý Bartimeus, který dvakrát vykřikne: „Ježíši, smiluj se (eleison) nade mnou!“. Evangelista vkládá stejné zvolání i do úst ženy s nemocnou dcerou a otce náměšičného chlapce, vrhaného zlým duchem do ohně a do vody (srov. Mt 17,15). Jako lidé se také často cítíme bezradní, pokud se věci v našem životě nevyvíjejí tak, jak bychom si přáli. Tehdy můžeme a máme prosit Ježíše o slitování, tedy o jeho soucitný a aktivní vstup do našeho problému.

Toto zvolání nám klade církev na srdce např. i při každém slavení eucharistie, kdy zpíváme: „Kyrie eleison.“ A východní církev nám nabízí toto zvolání i jako způsob meditace v tzv. „Ježíšově modlitbě“, kdy s každým nádechem a výdechem spojujeme prosbu: „Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nade mnou hříšným.“

(Zpracováno podle knížky A. Grün, Sedmero skutků milosrdenství, Karmelitánské nakl.)

Zprávy a oznámení

Sbírka na misie + misijní bazárek

Sbírka vynesla spolu s bazárkem 8.150,-Kč. Děkujeme!

Sbírka na Charitu

12. 11. bude nedělní sbírka na Charitu

Rozloučení

18. 11. v sobotu ve 14 hod. v městském kostele se zádušní mší svatou rozloučíme s paní Světlou Háskovou

19. 11. bude Den Bible

Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 6. do 19. listopadu 2017

Den		Starý Rožmitál				
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého	Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
Pondělí	6. 11.		mše svatá není			
Úterý	7. 11.		mše svatá není			
Středa	8. 11.					18,00 farní společ. <i>Panský'd.</i>
Čtvrtek	9. 11.		18,00 volná intence		17,00 mše sv. P. Kozubík	
Pátek	10. 11.		17,00 svátost smíření 18,00 Za Marii a Františka Irovy, Jarmilu a Františka Liškovy a rodiče			
Sobota	11. 11.					19,00 Spol. mladých <i>fara</i>
Neděle	12. 11.	8,30 Za Růženu a Marii Marešovy, rodiče, Albínu Beranovou a Josefa Ráže		10,10 bohosl. slova	11,15 mše sv.	
Pondělí	13. 11.		mše svatá není			
Úterý	14. 11.		mše svatá není			
Středa	15. 11.					17,00 mše sv. <i>Voltuš</i>
Čtvrtek	16. 11.		18,00 volná intence		17,00 mše sv. P. Kozubík	
Pátek	17. 11.		Státní svátek 17,00 svátost smíření 18,00 Za Josefa a Marii Marešovy, rodiče, Albínu Beranovou a Josefa Ráže			
Sobota	18. 11.		14,00 Za † Světlu Háskovou			19,00 Spol. mladých <i>fara</i>
Neděle	19. 11.	8,30 Za Josefa a Františku Drechslerovy a jejich rodiče		10,10 mše sv.	11,15 bohosl. slova	